

[Henriette Crone.]

Lovgivning med dens Samvittighedsklausul. Nu er jeg ikke blind for, at der er en ikke uvæsentlig Forskel, idet der i England ikke kræves Lægeattest eller autoritativ Tilsladelse, medens Fritagelse efter Lovforslaget her skal bevilges af Sundhedsstyrelsen efter Indberetning af Embedslægen. Men jeg kan ikke se, hvordan Sundhedsstyrelsen skal kunne bære sig ad med at nægte Fritagelse for dem, der angiver Samvittighedsgrunde som Aarsag til deres Begæring. Vel sagtens sætter man sin Lid til Paavirkning fra Embedslægens Side, thi det paabydes i Lovforslaget, at Forældre eller Værger i alle Tilfælde skal møde personlig frem for Embedslægen, som har Instruks om at gøre dem bekendt med, hvilken Fare de udsætter deres Børn for ved ikke at lade dem vaccinere. Ihvorvel jeg haaber, at Sundhedsstyrelsen, hvis dette Forslag bliver til Lov, maa faa Ret, naar den skriver

„... da man nærer den Overbevisning, at kun en meget lille Del af Befolkningen paa Grundlag af i det væsentlige fejlagtige Teorier vil unddrage deres Børn det utvivlsomme Gode, Vaccinationen er, og udsætte disse for som uvaccinerede at kunne blive paaført den meget farlige Sygdom, som Kopper er, kan Sundhedsstyrelsen i Princippet tiltræde det tilsendte Udkast til Lovforslag som en under de nuværende Forhold formentlig tilfredsstillende Ordning.“ — ihvorvel jeg gerne vil dele dette Haab, kan jeg dog med Eksemplet fra England for Øje ikke paa Forhaand føle mig helt overbevist.

Man vil af mine Udtalelser her forstaa, at jeg ikke er Tilhænger af Bevægelsen „Bort fra den tvungne Vaccination“, men at jeg tværtimod anser den tvungne Vaccination for at være et uundværligt Beskyttelsesmiddel for Befolkningen mod den uhyggelige Koppesygdom, som endnu hærger mange Lande, og som ogsaa tidligere har været en Svøbe for vort Land.

Naar jeg desuagtet — man vil maaske mene i Strid med mine Udtalelser — kan anbefale Lovforslaget, er det, fordi jeg ligesom Sundhedsstyrelsen mener, det er uheldigt, at man kun ved Tvangsmidler kan faa visse Dele af Befolkningen til at bøje sig for Loven. Jeg har selv en Gang som Medlem af en Skolekommission staaet overfor det Tilfælde, at en Fader ikke vilde lade sine Børn vaccinere, og jeg kan sige, at baade jeg selv og den øvrige Del af Skolekommissionen var meget pinligt berørt af,

at man skulde tvinge et Menneske til at handle mod sin Samvittighed.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse indskyde den Bemærkning, om det ikke var praktisk at gaa bort fra den Ordning, at det er hele Skolekommissionen, som skal efterse og underskrive den Kontrolprotokol over Vaccinationen, som føres paa Skolen; mon det ikke var bedre, at man lod Skolelederen alene underskrive denne Protokol og dermed ogsaa alene have Ansvaret for den? Vi ved ikke, hvorledes Skoletilsynet kan blive i Fremtiden, men jeg tror, det vilde være praktisk, at det paa dette Omraade var Skolelederen alene, der havde Ansvaret.

Det Tilfælde, jeg nævnte, er for Resten det eneste, jeg har staaet overfor i de mange Aar, jeg har siddet som Medlem af en Skolekommission, og jeg tror, at Modstanden mod den tvungne Vaccination ikke er synderlig stærkt udbredt, selv om jeg ligesom andre Medlemmer af Rigsdagen har faaet tilsendt en Skrivelse, som gaar ud paa at vise, hvor farlig Vaccination kan være.

Den højtærede Minister oplyste i sin Fremsættelsestale, at der til Indenrigsministeriet var indkommet en Adresse mod Tvangsvaccination med 6 275 Underskrifter, og Ministeren har ment ikke at kunne sidde en saadan Tilkendegivelse overhørig, hvilket Sundhedsstyrelsen altsaa har sluttet sig til. Det er saa at haabe, at det, hvis Lovforslaget bliver til Lov, vil vise sig, at den danske Befolkning — i Modsætning til den engelske — har den Forstaaelse, at selv om man fra videnskabelig Side ikke tør benægte, at der kan forekomme enkelte Vaccinationstilfælde med Komplikationer, som kan medføre haarde Sygdomstilfælde, ja, endogsaa Døden, er dog disse Tilfælde saa faa og saa spredte, at den Fare, Barnet kan være udsat for ved Vaccination, er overordentlig ringe i Forhold til den Fare, det udsætter sig for ved ikke at blive vaccineret. Desuden har vi § 3 at falde tilbage paa, hvis Sygdommen skulde vise sit fule Ansigt, idet det i denne Paragraf bestemmes, at Epidemikkommissionen kan paabyde, at alle Personer indenfor et bestemt Omraade og inden en fastsat Frist skal lade sig vaccinere.

Jeg kan fuldstændig slutte mig til Bestemmelserne i Paragraf 1, 4de Stykke, hvorefter ingen kan ansættes i Statens, Kommunens, Folkeskolens eller Folkekirken Tjeneste o. s. v., o. s. v., uden at de er vaccineret. Det er kun rimeligt, at Samfundet reserverer sig overfor saadanne